

sienia uprawnienia i za udzielenie zezwolenia na przeniesienie.

W razie uwzględnienia podania Minister Przemysłu i Handlu czyni stosowną adnotację na obu egzemplarzach uprawnienia rządowego, przyczem na egzemplarzu, pozostającym w Ministerstwie Przemysłu i Handlu, dotychczasowy uprawniony podpisuje oświadczenie o zrzeczeniu się, a nowy uprawniony o przejęciu uprawnienia, z jednoczesnym zobowiązaniem się do wypełnienia wszystkich warunków tego uprawnienia.

Jeżeli przeniesienie uprawnienia rządowego jest już przewidziane w samym uprawnieniu, uprawniony oraz osoba bądź firma, na którą uprawnienie ma być przeniesione, zawierają akt notarialny co do przeniesienia i uwierzytelniony jego odpis przedstawiają Ministrowi Przemysłu i Handlu.

§ 20. O nadaniu, unieważnieniu, zmianie i przeniesieniu uprawnienia ogłasza się w Monitorze Polskim.

Treść nadanego lub zmienionego uprawnienia ogłasza się w „Zbiorze Uprawnień Rządowych na Zakłady Elektryczne”.

§ 21. Postępowanie w sprawach, których dotyczy rozporządzenie niniejsze, przeprowadza się według przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) przy uwzględnieniu postanowień rozporządzenia niniejszego.

§ 22. Sprawy, wszczęte przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, będą załatwiane aż do ukończenia według przepisów dotychczasowych. O wszczęciu sprawy decyduje data ogłoszenia o wpłynięciu podania w Monitorze Polskim lub w Dzienniku Wojewódzkim.

§ 23. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą: rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 20 maja 1923 r., wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Przemysłu i Handlu oraz Kolei Żelaznych w sprawie udzielania uprawnień rządowych na wytwarzanie, przetwarzanie, przesyłanie i rozdzielanie energii elektrycznej (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 441), oraz rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 14 lipca 1925 r. w sprawie udzielania uprawnień rządowych na wytwarzanie i rozdzielanie energii elektrycznej przez drobne zakłady elektryczne (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 529).

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

929.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 10 listopada 1934 r.

o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 12 kwietnia 1933 r. o wprowadzeniu obowiązku legalizacji taksometrów nowych, naprawianych i sprowadzanych z zagranicy.

Na podstawie art. 18 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 15, poz. 211), którego jednolity tekst ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia z dnia 28 czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 661) zarządzam co następuje:

§ 1. W §§ 3 i 4 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 kwietnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 284) wyrazy: „Na obszarze miast Warszawy i Łodzi oraz powiatów warszawskiego i łódzkiego” zastępuje się wyrazami: „Na obszarze województwa śląskiego oraz miast Warszawy, Łodzi, Lwowa, Krakowa i powiatów warszawskiego, łódzkiego, lwowskiego i krakowskiego”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 14 dni od dnia ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 5 września 1934 r. o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 12 kwietnia 1933 r. o wprowadzeniu obowiązku legalizacji taksometrów nowych, naprawianych i sprowadzanych z zagranicy (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 81, poz. 748).

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

930.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 12 listopada 1934 r.

o wprowadzeniu czasu ochronnego dla niektórych zwierząt łownych.

Na podstawie art. 51 ust. 1 pkt. c rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 934), w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622), zarządzam co następuje:

§ 1. Wprowadza się czas ochronny dla
 niedźwiedzi od 15 stycznia do 15 grudnia;
 rysi od 15 lutego do 31 grudnia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 16 grudnia 1934 r. i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1937 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

931.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 listopada 1934 r.

w sprawie zmiany organizacji Izby Skarbowej I we Lwowie oraz Izby Skarbowej II we Lwowie.

Na podstawie art. 3 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządzam co następuje:

§ 1. Obszar terytorjalny województwa tarnopolskiego wyłącza się z okręgu administracyjnego Izby Skarbowej II we Lwowie i włącza się do okręgu administracyjnego Izby Skarbowej I we Lwowie.

§ 2. Urzędy skarbowe oraz urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych, istniejące na obszarze województwa tarnopolskiego, podporządkowuje się Izbie Skarbowej I we Lwowie.

§ 3. Czynności poszczególnych wydziałów Izby Skarbowej II we Lwowie w stosunku do wyłączonego obszaru województwa tarnopolskiego przechodzą do odpowiednich wydziałów Izby Skarbowej I we Lwowie.

§ 4. Siedzibę Izby Skarbowej II we Lwowie przenosi się do Stanisławowa. W związku z tem „Izba Skarbowe II we Lwowie” otrzymuje nazwę „Izba Skarbowe w Stanisławowie” a „Izba Skarbowe I we Lwowie” otrzymuje nazwę „Izba Skarbowe we Lwowie”.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1935 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

932.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 listopada 1934 r.

w sprawie znaczków stemplowych.

Na podstawie art. 176 ust. 2 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413) zarządzam co następuje:

§ 1. Znaczki stemplowe wartości 2 zł i 5 zł, sporządzone według wzorów, opisanych w § 23 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842), mogą być używane tylko do końca grudnia 1934 r. Znaczki takie, nieużyte celem uiszczenia opłaty stemplowej, zostaną wymienione na znaki stemplowe, będące w obiegu, w razie przedstawienia ich do wymiany w czasie od dnia 15 grudnia 1934 r. do 15 stycznia 1935 r. Stosuje się przytem §§ 90 — 93 powołanego rozporządzenia z dnia 10 października 1932 r. w brzmieniu § 1 pkt. 29 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 797).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

933.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 listopada 1934 r.

zmieniające rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1931 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 18 marca 1931 r. o opłacie od kart do gry.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 18 marca 1931 r. o opłacie od kart do gry (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 171) zarządzam co następuje:

§ 1. W § 23 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1931 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 18 marca 1931 r. o opłacie od kart do gry (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 234) ustęp przedostatni otrzymuje brzmienie następujące:

„Postanowienia ustępów 1 i 2 nie będą stosowane do kart do gry, przeznaczonych do celów reklamowych, wydawanych przez wytwórnice sprzedawcom bezpłatnie w formie wachlarzyków, bądź wklejanych w albumy, pod warunkiem jednak, że: 1) wachlarzyk zostanie utworzony przez złączenie kart zapomocą stalowego spinacza, którego zastosowanie powoduje przedziurawienie wszystkich kart, złączonych drogą wytworzenia otworu o średnicy co najmniej 3 mm, 2) (w razie wklejenia do albumu) na każdej karcie zostanie wytłoczony napis „Wzory kart do gry”, przytem wysokość liter tego napisu powinna wynosić co najmniej 4 mm”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
